

Ratpenat: «Aquest 50-50 també defineix la Barcelona actual»

Parlem amb Miki 'Putu' Viñé, cantant del grup, sobre el nou disc '50% Glam 50% Clavegueram'

Ratpenat | Lluís Galí

No són els causants de l'epidèmia però podria semblar-ho. Fans de la sang i el fetge, **Ratpenat** només volen fer-se responsables del segon disc, *50% Glam 50% Clavegueram* (Kasba, 2020), que avui veu la llum. Punk-rock obert de mires, fruit de l'experiència de quatre amics. En parlem amb el vocalista del grup, Miki 'Putu' Viñé.

Vosaltres va fer la cançó ?Barcelona ha mort? abans de l'estampa postapocalíptica d'aquest últim mes. Us agrada més aquesta Barcelona fantasma?

No és que ens agradi més aquesta imatge, la que no ens agrada és la que té normalment, la de producció-producció-producció, la de tot molt maco però tot mentida, la dels preus desorbitats, la de la gent de tota la vida havent de marxar dels seus barris. Els barris no són el que eren, no tenen aquella vida d'abans.

I el control entre ciutadans, com el veieu?

Després de l'epidèmia pot ser que la gent s'adoni que és la pròpia gent la que fa que les coses funcionin i siguem més solidaris i empàtics. O també pot ser que, com s'ha vist, cadascú tregui el policia que porta dins i que hi hagi més control. Hi ha gent trucant i denunciant persones que treuen el gos dos cops al dia o algú que veuen sol pel carrer. Podem anar cap a més control i

més repressió o no, això ho decidirem nosaltres, realment tenim el que ens mereixem.

Al títol del disc torneu a jugar amb els percentatges. Ja no sou indecents? Ara sou glam i subterranis?

El 100% indecent et fa tenir aquest 50% glam i l'altre 50% de clavagueram.

Ratpenat Foto: Lluís Galí

Cada àlbum us serveix per definir-vos?

No és només que ens defineixi, el títol també ve de la Barcelona que tenim ara. Tu te'n vas, per exemple, pel centre i tot és molt glamurós per una banda, però et fots per un dels carrerons petits abans d'arribar a la discoteca i... tela amb tot el que et trobes. Aquest 50-50 també defineix la Barcelona actual.

Sempre es diu que l'últim disc és el millor, però potser aquest sigui realment el disc més 'seriós' que heu gravat mai?

Ho parlem sempre, és que ara fem realment el que ens agrada. Jo soc fanàtic dels **Kiss**, soc un *glamero* amb cresta i amb els altres tres personatges hem pogut barrejar, amb una base de rock'n'roll, heavy, punk, hardcore i tot el que ens agrada.

I abans no es podien fer aquestes barreges?

Els temps han canviat molt. Jo recordo els vuitanta, al Monsters of Rock del 1988 anava amb una samarreta de **Mötley Crüe** i els meus col·legues em deien: ?Però si avui toca **Metallica**, **Anthrax** i **Iron Maiden**, què fas amb aquesta samarreta??. Hi havia una mica de "racisme". Ara, tal com està tot, podem fer el que ens dona la gana i a la gent li agrada, això a principis dels noranta o a finals dels vuitanta hagués sigut impossible.

A la cançó 'Demà pots ser tu?' parleu de l'estat que viu la llibertat d'expressió al nostre país. Vosaltres us heu autocensurat algunes coses que volíeu dir perquè eren massa fortes?

Sí i no, sempre juguem amb la ironia perquè fa més mal i no et poden acusar de res. Busquem més la vessant humorística, però si ens hem de trobar amb problemes no ens cauran els anells. Ho diem com ho pensem, potser ens tallem més amb el tema de l'esquerra i la sexualitat, ara no es poden dir les coses com es parlava abans. Ens tallem més amb els del nostre bàndol que amb els que tenim en contra. Busques maneres més adequades de dir les coses. Mires de buscar paraules que qui es vulgui sentir ofès no s'hi pugui sentir.

Hi ha coses que es deien abans que ara sonen violentes?

Per exemple, una tia ara pot dir que s'ho follaria tot i està ben vist, però si tu ets un tio i dius el mateix, per molt que tu vegis els homes i les dones iguals, t'emportes una bona bronca perquè sembla que vegis les dones com un forat. Doncs amb coses com aquesta vaig més amb cura, tot i que sempre he vist un tio igual que una tia.

L'imaginari gore és part important del grup, d'on us surt aquesta veta? És només un tema estètic?

Ens va molt la sèrie B, el tufillo, la por, la sang i el fetge. Hi ha pel·lícules que sí que ens agraden per l'estètica, però d'altres pel missatge o per la sobrada de sang i fetge o per com de malament estan fetes. Té l'encant del fes-t'ho tu mateix. Igual que el punk, és tenir pocs mitjans però molta imaginació, fer-ho com sigui i de seguida dir 'mira, aquí tens el que faig'.

Ratpenat Foto: Lluís Galí